

Sokratis
ve
Sisteki Gölgeleler

Suphi Varım

İBLİS MAHZENİ

AÇILIŞ

Genç keşiş, sabah duasından sonra hücreğine döndü, iskemleyi küçük masaya çekip oturdu. Yaprakları solmuş günlüğüne 1591 senesinin Metamorfosis tu Sotiros Hristu Yortusu şafağında Makronisi Manastırı'na selamle vardığını, biraderlerce sevgiyle karşılandığını, üzüm kutsama ayinine katıldığını yazdı. Esasında bu kaydı deftere dün düşmesi gerekiyordu fakat uzun yolculuk ve ayin yüzünden öyle hâlsiz kalmıştı ki hücrede döşeğe uzanır uzanmaz derin uykuya dalmıştı.

Mürekkebin kuruması için defteri açık bıraktı, yolculuklarda yanından ayırmadığı çuha heybeden bir başka defter çıkardı. Ziyaret ettiği manastır kütüphanelerinde edindiği bilgileri bu kalın deftere yazar, mühim bulduğu eski elyazmalarını sayfalara aynen aktarırdı. Özellikle iblis tasallutuna uğrayarak delirenlerin nasıl şifa bulduklarına dair eserlerle alakardı. Panagia Sumela'dan yola çıktı çikalı birçok manastırda kalmış, kitapları ve parşömenleri tetkik etmişti. Makronisi'ye gelmesinin sebebi, manastırda, delilerin tedavi edildiği bir tımarhanenin bulunmasıydı. Sadece kitaplarla yetinmeyecek, kötülüğe esir düşmüş ruhları ve iblisin hâkimiyetinden nasıl kurtarıldıklarını kendi gözleriyle görebilecekti.

Kurşuni giysisinin kapüşonunu başına geçirdi, bel kordonunu sıktı, kalın defteri kolunun altına sıkıştırıp dar odadan ayrıldı. Kütüphanede çalışmaya başlamadan evvel tımarhaneye uğrayacaktı. Duvarları ve kubbe tavanı kaplayan, Hazreti İsa'nın mucizelerini tasvir eden fresklere hayranlıkla baktı, dışarı çıktı.

Gün henüz ağarmamıştı. Revaklı geniş avlunun etrafın-

daki keşiş hücrelerinde ve küçük kilisede sessizlik hâkimdi. Keşişler çoktan işbaşı yapmışlardı. Kimi yüksek duvarların ilerisindeki bağlara, zeytinliklere ve tarlalara yollanmıştı. Kimi de mandırada süt kaynatıyor, peynir yapıyordu. Şaraphanenin dibindeki fırının bacası tütmeye başlamıştı.

Sükûnetle çalışan biraderlerini selamladıktan sonra mezarlığı geçti ve dün akşam kendisine tarif edilen tumarhane-ye girdi.

Tek katlı, taş bina penceresizdi. Rutubet, idrar ve dışkı kokuyordu. Etrafı, taş sütunlara asılı kandiller aydınlatıyordu. Kadınların ve erkeklerin haykırışları ile dualar iç içeydi.

Keşiş, ilk kapının önünde durdu, parmaklıkları dar pence-reden içeri baktı.

Yıpranmış giysili üç adam, ellerinden duvara zincirlenmiş vaziyette, kısık kısık inleyerek, taş zeminde oturuyordu. Kirli saçları ve sakalları birbirine karışmıştı. Başları öne eğikti, bakışları yere sabitlenmişti. Lazımlıklar ağzına kadar doluydu.

“Bu zavallılar Smyrna’dan iki gün evvel getirildi” dedi tok bir ses. “Aileleri başa çıkamayınca bize teslim ettiler.”

Keşiş, başını arkaya çevirince, sabah duasında tanıştığı yaşlı papazla burun buruna geldi. Adamın elinde *İncil* vardı.

Papaz, siyah cübbesinin kuşağına asılı anahtarı çekip kildede sokarken, “Bugün *İncil* okuyarak tedavilerine başlayacağız” dedi. “Bakalım iblis, ruhlarına hangi seviyede hâkim olmuş? Kutsal sözlere verecekleri tepkiden kolayca anlaşılır. Tedaviyi buna göre belirleyeceğim. Katılmak ister misiniz?”

“Başka vakit. Diğer tedavi yöntemlerini de izlemek istiyorum. Tanrı yardımcınız olsun.”

Papaz, başını huşu içinde sallayarak odaya girdi.

İçeridekiler, tepinip birbirlerini tekmelemeye koyuldular. Zincirler şakırdadı. Biri, gırtlaktan tuhaf sesler çıkararak, başını duvara vurmaya başladı. Diğerleri papazı süzüp kahkahalar attılar. Ağzlarından tükürükler saçıldı.

Keşiş, ruhların kötülükten arınması için dua etti, istavroz çıkarıp yola devam etti. Kemerli sütunların altından geçti, kapısı açık bir başka odaya başını uzattı.

Yırtık pırtık beyaz elbiseli bir kadın ellerinden ve ayaklarından bir sandalyeye urganla sıkıca raptedilmişti. Saçları keçe gibiydi. Durmadan kasılıyor, kusacakmış gibi tuhaf sesler çıkarıyordu. Gözleri sağa sola, yukarı aşağı dönüp duruyordu. Bilekleri kan revan içindeydi ve süzülen kan bir çukura akıyordu. Odadaki papaz, masadan bir tutam ot alıp bir duayla kadının ağzına tıktı. Çok geçmeden kadın kusmaya başladı. Papaz, duaya devam eden sesini iyice yükselterek sandalyeyi öne eğdi, kadın çukura kusana kadar bekledi. Ardından çukurun ağzını demir bir kapakla kapattı.

Keşiş, bu sahneyi kitaplarda okuduğunu anımsadı. Kan akıtmak ve kusturmak suretiyle habis ruhun aciz kurbanı terk etmesi sağlanıyordu. Kapak kapatılınca iblis, kan ve kusmukla akıp gittiği yerde hapis kalıyordu.

Acı dolu çığlıklar işitince, belleğindeki kitaplardan uzaklaştı, adımlarını hızlandırarak ürkütücü seslerin geldiği tarafa yöneldi. Hazreti İsa'nın, şeytanı cehenneme göndermesini resmeden bir freski geçti, taş basamakları çıkıp bir başka odanın kapısında düşünceyle durdu. Haykırışlara ve tuhaf gürültülere bakılırsa içeride daha şiddetli bir tedavi uygulanıyordu. Demek, oradaki delilerin bedenlerini ve ruhlarını ele geçiren cehennemlik yaratık, hayli güçlüydü. Buna binaen zavallı kurbanlara ağır acı verilmesi gerekiyordu ki iblisin esaretinden kurtulup şifa bulsunlar.

Üzerine kabartma haç nakşedilmiş kapıyı itti. Açılınca bir kez daha denedi. Kapı yine hareket etmedi, ancak feryatlar şiddetlendi. O esnada yanında, elinde fener taşıyan tufil biri ortaya çıktı. Yaşına bakılırsa çömez keşişlerdendi.

“Oraya herkes giremez” dedi delikanlı.

“Neden?” diye sordu keşiş.

“İblis mahzeninin kapısıdır. Anca manastırın ve kilise-

nin ileri gelenleri hep birlikte, dua eşliğinde, kutsal suyla ve tütsülerle girebilirler.”

“İçerideki tedaviyi öğrenmeliyim. Aksi takdirde çalışmalarım eksik kalır.”

Çömez, “Başpapaza danışın, şu anda kilisededir” diye karşılık verdi ve sandaletlerini sürüyerek ürkek adımlarla uzaklaştı.

Keşiş, kulağını kapıya dayadı, bir süre sesleri dikkatle dinledi. Tiz çığlıklar ve ulumayı andıran asap bozucu feryatlar, içeride hem erkeklerin hem de kadınların olduğunu söylüyordu.

Aklına anahtar deliğinden bakmak geldi. Eğilip gözünü deliğe âdeta yapıştırdı, zifiri karanlıktan başka şey göremedi. Hayal kırıklığıyla doğrulurken başpapazla acilen görüşmeye karar verdi.

Dışarı çıktı, manastırın kapısından giren genç bir çoban gördü. Kepenekli adamın sırtında ellerinden, ayaklarından bağlı bir kuzu vardı.

“Adaya yeni geldiniz galiba” dedi safiyane görünüşlü çoban. “Daha evvel görmemiştim.”

“Evet.”

Çoban, “Hoş geldiniz, ben de buraya koyun, kuzu getiririm” dedi ve başıyla kiliseyi işaret ederek devam etti. “Başpapazı arıyorsanız boş yere oraya bakmayın. Sahile inerken gördüm. Biraz uzaktır.”

Keşiş, adama başpapazın hangi yoldan gittiğini sordu. Çoban, kuzunun melemeleri arasında tarif etti.

Kapıdan geçti ve otlarla kaplı düzlükte bir süre yürüdüktan sonra bayır aşağı indi ruhban. Ormanı arkasına alıp yoluna devam etti, dalgaların hafif hafif yaladığı sahile ulaştı ve aradığı adamı gördü. O anda kalakaldı. Başpapaz, acayip kıyafetli, tekinsiz görünümlü ve silahlı birileriyle münakaşa ediyordu.

Keşiş, müdahale etmek için adımlarını sıklaştırdı ve bir

buruna demirlemiş kalyonu görünce irkildi. Toplarını sahi-
le çevirmiş geminin yelken direğinde kurukafalı ve çapraz
kemikli korsan bayrağı dalgalanıyordu.